

Lovgivningens Sag at staffe Garanti for, at Behandlingen i alle Maader bliver for-svarlig.

Formanden: Det 2det Medlem for 10de Kres har Ordet for en kort Bemærkning.

Frijs: Jeg vil gøre det ærede Ting opmærksom paa, at jeg ikke har sagt, at Dræningen er foregaaet paa en utilbørlig Maade, men jeg har sagt, at det var et uhyggeligt Arbejde, og at den, der en Gang havde set det, næppe vilde ønske at komme ind paa det mere. Vigeledes har jeg ikke sagt, at Forholdene paa Kirkegaardene ere utilbørlige; men jeg har sagt, at der mangler en sømmelig Pietet over for de afdødes Grave, og med al Respekt for den ærede Kultusministers Magt og store Omfagt, tror jeg dog ikke, at han vil have Magt til at indføre en Forandring, som kan rette dette Forhold.

Justitsministeren (Melleman): Jeg ønsker blot at gøre to korte Bemærkninger. Jeg skal ikke diskutere med det ærede Medlem for 1ste Kres (Magen), om hvilke Hensyn der bør tages til de efterlevendes Følelser, og hvilke til den afdødes; det kan til Dels være en Smagsag, og det maa hver enkelt Medlem, naar der skal stemmes over Sagen, afgøre med sig selv, hvorledes han der vil stille sig. Men jeg vil gøre opmærksom paa, at det er en Misforstaaelse, naar det ærede Medlem antager, at det i andre Lande er stillet saaledes, at den afdødes eget Ønske om at blive brændt kun kan blive opfyldt, naar de efterladte dele dette og ere enige dertil; nej, det er stillet saaledes i andre Lande, at Eigbrænding finder Sted i to Tilfælde: for det første, naar den afdøde selv har ønsket det, og dernæst naar de efterlevende lade den iværksætte, uden Hensyn til, om den døde har ønsket det eller ikke; men naar den afdøde selv har ønsket det, er Sagen afgjort. Det, som jeg betragter som Fordelen ved dette Lovforslag, er, at det kun tillader Eigbrænding, naar den afdøde selv har ønsket det, og ikke giver de efterlevende den Magt at kunne bestemme det uden Hensyn til hans Ønske. — Den anden Bemærkning, jeg vil gøre, er over for det ærede Medlem for 7de Kres (Bjerre) med Hensyn til Forstaaelsen af § 5. Der vil jeg gøre opmærksom, at det er netop ikke Meningen, at der i den skal indlægges noget om, at den enkelte Præst, naar han vil det, kunde hve sin Bistand ved Jordpaafastelsen

eller andre kirkelige Handlinger. Hvis det var Tilfældet, vilde Paragraffen komme til at afgøre et vigtigt folkekirkeligt Spørgsmaal, og det har netop slet ikke været Meningen. Paragraffens Mening har kun været den, at give Folkekirkens Præster et Bæret, at give dem, som for Resten en anden Taler har sagt, en ualmindelig Beskyttelse, som ingen anden Embedsmand i den danske Stat har, nemlig, at ingen Regering kan paalægge ham det; det bliver en Begunstigelse eller et Privilegium, om jeg maa udtrykke det saa, for Folkekirkens gejstlige, som man netop har villet ynde dem, for at fjerne alle Betænkelighederne, men det er paa ingen Maade Paragraffens Mening, at den Mod-sætningslutning skal kunne drages deraf, at det kan vel ikke paalægges dem, men naar de ville, maa de nok. Det skal Kirken selv afgøre, det er Tanken dermed.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Goss): Den højt-ærede Justitsministers Udtalelser om det sidste Punkt slutter jeg mig ganske til. Saaledes har jeg ogsaa forstaaet § 5, og mener, at saaledes maa den nødvendigvis forstaaes. — Det var ikke for at sige dette, at jeg begærede Ordet, men for ganske i Almindelighed at forvare mig med Hensyn til de Ytringer, der ere faldne med Hensyn til Kirkegaardene, og den Behandling, der skal finde Sted der, under visse Omstændigheder i alt Fald. Jeg benægter paa det allerbestemteste, at der foreligger noget, der kunde give Anledning til Behovet mod Administrationen for, at den ikke sørger for en sømmelig Haandhøvelse af Orden og Følelseskrav paa Kirkegården. Det er de Ting, der altid have ligget Administrationen paa Sinde i Overensstemmelse med den gældende Lovgivning, som vi der have at iagttage. Skulde der være noget Tilfælde, hvor det modsatte finder Sted, er det i alt Fald ikke kommet til Administrationens Kundskab; der har ingen Klage foreligget i saa Henseende.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Sagens Overgang til anden Behandling vedtoges enstemmig med 40 Stemmer.

Bjerre: Maa jeg tillade mig at foreslaa Sagen henvist til et Udvalg paa 7 Medlemmer.